

hujšega. Ptujski rešilni oddelek je Keiserbergerjevo odpeljal v bolnico, kjer so ugotovili poškodbe po celem telesu ter zlom leve roke.

Od ubite krave odnesli samo kožo. V okolici Ljutomera beležijo v zadnjem času več tatvin goveje živine. Med drugim je bila ukradena posestniku Martinu Smodiču v Podgradju krava. Tat je kravo ubil v bližnjem gozdu in je zginil neznano kam z njeno kožo.

Samomor radi brezposelnosti. Ad. Beg, 26letni trgovski pomočnik, je stanoval v Trzci blizu Vranskega pri svojih sorodnikih. V noči se je zaprl v svojo sobo in se je zastrupil s strupenimi plini od tlečega oglja. Revež je bil že pet let brezposeln in si je vzel življenje v duševni zmedenosti.

Smrtonosna brca trehuh. V Trbovljah v neki krčmi je zahreščala harmonika. Lojze Pušnik se je zavrtel z ženo Ivana Jagodiča. Jagodič je radi plesa postal ljubosumen na Pušnika in ga je pozval na odgovor. Na dvorišču sta se oba brcala. V kregu je sunil Pušnik Jagodiča z nogo tako nesrečno v trebuh, da je drugi dan v bolnici umrl vsled te brce.

Ker je priskočil na pomoč napadenemu, zaboden v nogo. Na Dolu pri Hrastniku sta dva neznanca napadla g. župnika. Napadenemu je priskočil na pomoč dolski mesar Jože Štravs. Začel je klestiti s palico po napadalcu, ki je imel v rokah nož. Štravs se je zlonopalica in nato ga je neznanec zabodel z nožem v levo nogo in ga je hudo poškodoval. Napadalec sta zginila po krvavem dejanju. Zabodenega branitelja so prepeljali v celjsko bolnico.

Brat je ustrelil brata v silobranu. Zadnjo nedeljo 11. oktobra zvečer je prišlo v Nalerjevi družini v Podgradu pri Zalogu blizu Ljubljane do krvavega dejanja. V omenjeni družini so lepo živeli pod skupno streho mati in dva sina. Tretji Jernej pa je prihajal večkrat domov pijan, je razsajal in je grozil s pokoljem celi družini. Tudi v nedeljo zvečer se je spraval v pijanem stanju nad 23letnega brata Aloj-

za, ki je kolar, katerega je sunil z nožem v hrbet. Zbežali so pred njim mati in oba sina. Jernej jim je sledil in je hotel vse poklati. V silobranu je potegnil ranjeni brat Alojz samokres in je ustrelil podivjanega v glavo, da se je zgrudil mrtev.

Slovenska Krajina.

Trgatev v Lendavskih goricah. 5. oktobra se je začela trgatev v Lendavskih goricah. Letošnja trgatev grozdja pa zdaleka ne dosega one količine lanskega grozdnega pridelka. Grozdje je že pri cvetenju deloma se ospalo. Prav tako je letošnje suho leto zelo veliko škodovalo rasti trt. Vmesno deževje je povzročilo, da se je peronospora močno zajedla v mlado grozdje in je tako povzročila gnitje in sušenje na grozdju. So primeri, da je dobil vinogradnik na prostoru, kjer je lansko leto pridelal 13 akovov vina, je pridelal letos samo enega. V splošnem pa se giblje letošnji vinski pridelek na polovici, torej za polovico manjši kot lanski. Ker so mnogi vinogradniki precej revni in niso pravočasno začeli škropiti grozdja, je pač posledica sedanjega stanja. So pa primeri, kjer je vinski pridelek enak z lanskim. Grozdje tudi zdaleka ni one kakovosti, kakor lansko. Tudi ni moglo prav dobro dozoreti radi nagle spremembe vremena. Zato bo letošnje vino precej kislo in se bodo cene zelo poslabšale. Potrebno bo precejšnje sladkanje vina, sicer se sploh ne bo moglo spraviti na trg. Veliko boljše kot Lendavske gorice, so pa obrodile Strehovske in Filovske ter Dobrovnjske gorice.

Razsvetljava na lendavski pošti. V Lendavi imamo elektriko in mnogi hišni posestniki so si dali napeljati elektriko v svoja stanovanja. Samo poštna uprava v Lendavi uporablja še vedno svetiljke, kar pa nikakor ne odgovarja dobri poštni službi. Na tukajšnji pošti je uslužbenih osem uslužbencev in morajo z vestnostjo vršiti svojo službo. Zato bi bilo v interesu poštne službe, kakor tudi radi zdravja uslužbencev, da poštna uprava stori potrebne korake in da napeljati čim prej elektriko v svoje poslopje. Ker je Lendava precejšnje poštne križišče, saj vozi poštni avtobus iz Sobote, ob enem pa je tudi končna postaja radi bližnje državne meje,



Oglas je registr. pod št. 1753 od 17. XII. 1935.

pričakujemo, da bo poštna uprava to kmalu izvedla.

Mrzla burja in sneg. 5. oktobra proti večeru se je naenkrat dvignil močan sever, ki je bil podoben kraški burji. Preko goric se je podil doli do mesta in je postalo mrzlo, kakor bi bili že sredi decembra. Ljudje so začudeno opazovali to čudno vremensko spremembo. Preko noči se je naenkrat odelo nebo s črnimi oblaki in je začelo deževati, proti jutru pa celo snežiti. Zdi se, da bo to vreme trajalo dalje, kar pa nikakor ne bi bilo dobro za naše polje, kjer je še precej pridelkov nespravljenih in na mnogih krajih še stoji ajda nepožeta in je nespravljen krompir.

Zopet sneg. 7. oktobra zjutraj je bilo zopet vse belo. Sneg je ležal povsod prav debel. Snežilo je še celo dopoldne. Sneg je napravil ogromno škodo po gozdovih, sadovnjakih, njivah in vinogradih. Največ škode je napravil na njivah, kjer je bila še ajda nepožeta ali še nespravljen. Ajda bo bržkone nerabna. Čudne vremenske prilike dajo precej misliti marsikateremu kmetovalcu in vinogradniku.

Sprememba voznega reda. S 5. oktobrom je začel voziti poštni avtobus iz Lendave nekoliko pozneje, kakor je vozil prej, ko je odhajal iz

Zanimiva najdba v turinski stolnici

Pod glavnim oltarjem turinske stolnice v Italiji hranijo v stekleni rakvi ostanke svetega Martinijana, ki je skupaj s sv. Procesom stražil sv. Petra v Mamerkinski ječi ter je potem sv. Peter oba svoja stražnika spreobrnil in krstil. Ko so mučili apostola Petra, sta se oba njegova stražnika dala spoznati za kristjana, nakar ju je Neron dal grozovito mučiti in umoriti. Lobanja sv. Martinijana v stekleni krsti kaže še znake strašnega udarca z mečem. Pred kratkim je neki duhovnik turinske stolnice pregledoval te svetniške ostanke ter zapazil, da je v stekleno krsto zašel prah. Zato je dvignil ste-

Ciganka.

Povest iz domačih hribov.

Toda maščevati se mora. Uničiti mora tega zlo-deja. Kam bi šel, da bi ga razgalil?

Na sodnijo?

Ne! Sodnije se tudi najpravičnejši cigan rajši izogne. Saj tudi treba ni, da bi še sam silil v luknjo.

Morda bo dovolj že to, če po okraju razglasi, kak človek je pravzaprav Osojnik. To reč bi mu najboljše opravila čevljar Cenc in njegova žena Urška. Da, k tema pojde! Ta dva bosta vse tako raztrobila, da Osojnik ne bo imel več kam.

Ko je ura na bistrškem zvoniku udarila štiri, je stopil cigan na prag čevljarjeve koče. Urška, ki je prav tedaj hotela iz hiše, je zavpila:

»Za božjo voljo, Petelinšek, ali si ti? Kak pa si?«

»Ali je kdo pri vama? Ali sta sama doma?« je vprašal prišlec hlastno.

»Sama s Cencem sva.«

V tem je že tudi čevljar prikukal iz izbe in je kar zazijal, ko je ogledal cigana takšnega.

Cigan je velel:

»Pojdimo noter! Nekaj vama moram povedati, nekaj prav posebnega.«

20

Sedli so za mizo in cigan je koj začel hripavo in razburjeno:

»Nikoli še nisem bil smrti tako blizu kakor danes — le en korak še... Osojnik me je hotel ubiti — čez Hudo peč me je hotel pahnuti.«

»Za Kriščovo voljo!« je zakričala Urška. »Zakaj pa?«

»Osojnik je najhujši zlodej, kar jih poznam. Osoje niso njegove. Prigoljufal si jih je.«

Ko sta čevljar in njegova Urška od začudenja zastrmela vanj, je naglo pripovedoval:

»Gospodar na Osojah je bil tega Osojnika brat. Bil je nekaj let starejši, žena mu je umrla, tudi sam je imel sušico, otroka je imel le enega, in sicer deklico. Njene bi bile Osoje, kadar bi oče umrl. Deklici je bilo dve leti. Tedaj je dekletov stric, to je sedanji Osojnik, dekle ugrabil in izročil ciganom, ki so prav tedaj spodaj pred mestom taborili. Naj bi jo kam spravili, je dejal, da bi izginila. Mišku, ki je bil tedaj poglavar teh ciganov je plačal dva tisoč. Ko dekleta niso našli, so dejali, da je v Bistrico padlo in utonilo. Kos oblekce so ujeli v vodi. Potem je dekletov oče umrl in Osoje je podedoval njegov brat, sedanji Osojnik, ta, ki je dekle ciganom zabarantal.«

Cenc in Urška sta bila kar trda in nista mogla verjeti, da bi bilo to res. Ko pa jima je cigan vse na drobno opisal, ju je tako prepričal, da nista več mogla dvomiti.

Lendave že ob 12.30 uri. Sedaj pa vozi ob 13.15 proti Soboti. Čudno se nam le zdi, zakaj avtobus ne počaka na popoldanski vlak, ki pride ob 15.04 v Lendavo iz Čakovca in bi imeli tako zvezo vsi potniki, ki bi prišli od pragerske in zagrebške strani.

Novi delovodja pri občini v Lendavi. 28. septembra se je vršila seja občinskega sveta, na kateri se je med drugim sklenilo, nastaviti novega delovodjo. Sprejet je bil za delovodjo g. Hrga od Sv. Urbana v Slov. goricah in je svojo službo že nastopil prve dni oktobra.

Diplomiral je v Ljubljani na juridični fakulteti koncem septembra g. Brunec Joško iz Doležljovja, član katoliškega akademskega društva »Zarje«. Mlademu agilnemu delavcu na katoliškem polju naše iskrene častike!

„Zveza kmečkih fantov in deklet“ v politični agitaciji

Ivan Kronovšek, podpredsednik te Zveze, je izdal 1. oktobra t. l. ter razposlal okrožnico svojim »tovarišem«. V njej poudarja med drugim: »Vedno smo zasledovali cilje in vzgajali naše fante za udejstvovanje v javnem življenju, ki se v prvi vrsti začne pri upravljanju naših občin. Zaradi tega Te (namreč dragi tovariš) opozarjam na važnost volitev in Ti priporočam v našem skupnem interesu, da v svoji občini poskrbiš: 1. Da po možnosti sestavite lastno kandidatno listo mladih, poštenih in sposobnih ljudi vseh poklicev. 2. Kjer to ni mogoče, organizirajte skupine naših ljudi in zahtevajte od skupine, ki sestavlja kandidatno listo, ki je Vam najbližja, da sprejme čim več ali vsaj gotovo število kandidatov fantov iz naših vrst. Seveda tudi na mestih, da bodo gotovo izvoljeni. 3. Ako tudi to ni mogoče, tedaj pa skrbite, da bodo vsi naši fantje volili vsako opozicijsko listo in za ta. l.šno agita. ijo zastavite vse svoje sile in vpliv. 4. Upoštevajte to, da bodo občinske uprave, ki bodo v rokah vladne JRZ »Jugoslovanske radikalne zajednice)

delale našim društvom kmetijskih fantov in deklet vedno zapreke pri njihovem delovanju, posebno pa pri naših glavnih propagandnih prireditvah (tekme koscev, žanjic, oračev in smučarjev, ter konjske in kolesarske dirke) v prvi vrsti, kadar bo šlo za dovoljenje istih. S tem bi nam bil onemogočen dostop do javnosti. 5. Sestanki, oziroma posvetovanja v ta namen skličij sam ali eden izmed naših tovarišev v svojem imenu in ne v imenu društva kmetijskih fantov in deklet. Na sejah in sestankih naših društev ne razpravljajte o tem, da ne boste imeli sitnosti. Vzemite to stvar z vso resnostjo in ukrenite vse, kar je potrebno in dokler je še čas. Pozneje ne bo imelo smisla tarnati o težko-

čah, katerih se z odločnim in pametnim nastopom lahko izognete ali vsaj ubranite. Tovariško Te pozdravlja Ivan Kronovšek l. r.

»Zveza kmečkih fantov in deklet« je po svojih pravih nepolitična organizacija, ki se ne sme pečati s politično agitacijo. Opozarjamo na to, kar se je zgodilo pred tremi leti. Ban dr. Marušič je takrat razpustil Prosvetni zvezi v Ljubljani in Mariboru z vsemi včlanjenimi društvi. Nobeno teh društev se ni politično udejstvovalo, oblast tudi ni mogla nobenemu kaj takega dokazati. Sedaj pa imamo dokument o eminentno politični agitaciji po pravih nepolitične organizacije. Kaj bo zdaj sledilo?

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Lenart v Slov. goricah. V Zamarkovi je 3. t. m. po kratki in trpljenja polni bolezni v 65. letu svoje starosti umrl posestnik Ivan Zupčan. Rajni je bil dober sosed, vsakomur je rad pomagal in ga bodo njegovi sosedje težko pogrešali. Žalost za pred dvema mesecema preminulo hčerko-gospodinjco je strla močno naravo tega korenjaka, da je moral leči v prerani grob. Pogreba, ki je bil 5. t. m., se je udeležilo mnogo občinstva in veliko sorodnikov. Pri odprtem grobu so zaplakali njegovi otroci in številni sorodniki. Zapustil je dva sina in omoženo hčerko, ki je že od doma. Dva sina pa sta ostala samca na veliki kmetiji. Njima in hčerki in vsem sorodnikom naše iskreno sožalje! Rajnemu Simonu pa naj bo Bog plačnik in usmiljen sodnik!

Sv. Anton v Slov. goricah. Pred kratkim smo spremljali na zadnji poti večletnega naročnika »Slov. Gospodarja« obče spoštovanega in skrbnega gospodarja 60 letnega Franca Golob iz Gornje Brengove. Bil je že pred vojno odbornik Svetotrojiške posojilnice. Ob času vojne je bil ujetnik na Ruskem, pa se je vendar povrnil k svojim dragim. Več let je že bolehal na neiz-

prosni bolezni vodenici, katera ga je naposled spravila v prezgodnji grob. Zapustil je žalujčo ženo, dva sina in tri hčerke. Sveti naj mu večna luč!

Sv. Bolfenk pri Središču ob Dravi. Smrt plemenite žene. Dne 1. oktobra je umrla posestnica na Kogu št. 44 in v Jastrebcih št. 68, Katarina Topolovec roj. Herg. Umrla je po daljšem bolehanju stara 62 let. Pokojnica je bila nečakinja l. 1902. umrlega mariborskega stolnega prošta L. Herga. Njeno življenje je bilo posvečeno domu in družini, bila je prava žena naših kmečkih domov, biser naših slovenskih mater, ki svoje dostojanstvo izražajo v delu in poštenju v tihi molitvi in blagi dobroti. Najlepša lastnost njenega življenja je bilo njeno usmiljenje. Vsakomur je pomagala, nikdar ni šel popotnik mimo, da bi ne uslišala njegove prošnje. Vsa hiša Topolovec je strogo krščanska, vzorna v skrbnem gospodarstvu, in vsi trije otroci že dorasli, so lepo in v smislu katoliških načel vzgojeni. To je najlepši venec na grob rajneke matere, nji pa naj bo Bog večni plačnik v svojem svetem raj. Molili smo okrog njenega mrtvega trupla, imeli pa smo zavest, da je njena duša visoko

»Saj sem Osojškega Jurija dobro poznal in Lucijo tudi, njegovo ženo. Dalmatinec je bil njen oče. Lepa je bila, so dejali,« je vedel Cenc. »Toda kaj je bilo z dekletom? Ali so jo umorili?«

»To dekle je Vanda ali — kakor ji zdaj pravijo — Pavla.«

»Ježeš Marija, ali je mogoče?« je zavriščala Urška. »Čuj — ti — ti — Petelinšek, odkod pa ti vse to veš?«

»Saj nisem Petelinšek; baša sem — poglavar eiganov.«

Ženkica je od strahu zapiskala in se odmaknila. Cigan pa jo je pomiril:

»Ne boj se me! Saj smo si prijatelji.«

»Ti — ali se ne lažeš? Ali je res, kar pripoveduješ?« ga je čevljar ostro pobaral.

»Prisegam na vse nebeške in peklenške duhove. Bistra, moja žena, vse lahko izpriča. Pa še eno pričo imam; ta zdaj sedi.«

»Kdo?«

»Silvester Lisjak. Ta je dekle ukradel in pri nesel k nam v taborišče. Temu je Osojnik gotovo tudi kaj plačal.«

»O Lisjaku to kar verjamem,« je vreščala Urška. »Ali ti — ti — eiganski glavar, pojdi vendar takoj k Ravnjaku in mu povej vse to!«

»K Ravnjaku ne grem. Rajši sem živ in prost Veljaki vedno skup potegnejo zoper nas siromake.«

»Ravnjak se vendar ne sme s takimi zločinci zvezati. Povedati mu je treba, da to ženitev pusti. Potem pa lahko vzame Pavlo.«

»Pavla ga ne mara več,« je zagodrnjal Cenc.

»O pač, mara ga, mara. Rada ga ima, to vem. Ta dva morata skup.«

»Babe neumne! Nič drugega vam ne roji po glavi ko ženitev.«

»Ako vidva to reč po fari razglasita, bo krika in vika dovolj. Potem bo Ravnjak že storil, kar hoče,« je menil cigan.

Urška pa je nevoljno stresla glavo in silila:

»Ne, to bi bilo vse prepočasi. To se mudi. Ravnjaku je treba takoj povedati. Cenc, pojdi dol k njemu!«

»Jaz ne grem in ti, Urška, tudi ne,« je zapovedal čevljar. »Kod pa misliš? Kdo ve, kako se vse še razplete? Potem se zna zgoditi, da še nas vzamejo v zobe in nas še osumijo in še zaprejo.«

Tedaj se je Urška postavila in zagodla:

»Nam nihče ne more kaj česa očitati, vsaj meni ne. Ti pa mi nimaš kaj ukazovati. S Pavlo sva si dobri in Ravnjak je bil moj gospodar in mi nikoli ni kaj prizadel. Ljudem je treba pomagati, kadar so pomoči potrebni.«

kleni pokrov, da bi obrišal svetnikove ostanke. Pri tem pa je opazil pod svetnikovo lobanjo na dragocenem žametnem podlošku zvit pergamentni papir. Izkazalo se je, da je ta papir pred 3 stoletji podpisal papež Aleksander VII., ki je s to listino potrdil, da so bili ostanki svetnika najdeni v katakombi sv. Priscile ter da so pristni.

—

Nova vojna leta 1938.

Letos spomladi sta izšli dve zanimivi knjigi o bodoči vojni. Eno je napisal nemški general Ludendorff pod naslovom: »Celotna vojna«, drugo pa Anglež Fowler Wright pod naslovom »Vojna leta 1938«. Ludendorff pravi, da bo čas sam prinesel potrebo po novi vojni, ki se bo začela



Obnovite križe na grobovih!

Došla je nova zaloga

Kristusovih kovinskih trupel.

Cena je sledeča:

navadni:

velikost v cm: 9 11,5 14

cena Din: 7.- 10.- 15.50

nikel:

velikost v cm: 12 15 18 20

cena Din: 14.- 24.- 28.- 40.-

mesing:

velikost v cm: 13 15 18 20

cena Din: 15.- 26.- 32.- 45.-

leseni:

velikost v cm: 20 30 40

cena Din: 75.- 70.-, 125.- 120.-, 150.-

Pridite in si oglejte te lepe izdelke!

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

nad nami, da je v božjih očeh tako lepa, kot je mi doumeti ne moremo in nismo vredni.

Braslovče. Mrtvaški zvon je v nedeljo 20. septembra zapel nagrobno pesem priljubljeni Hribernikovi Fefi iz Braslovč, ki je nagloma preminila v starosti 77 let. Pokojnica je bila sestra nekdanjega že tudi umrlega braslovškega žup. dekana in kanonika Jakoba Hribernika, katere mu je gospodinjala dolga leta. Po bratovi smrti je v priprosti hišici živela samo za Boga. Ker je bilo njeno življenje tako lepo, je bil tudi izredno lep dan njenega pogreba, ki se ga je udeležilo mnogo ljudi. Žalni govor ji je pri odprtem grobu izrekel domači župnik Atelšek Ivan. Naj v miru počiva!

Skale-Velenje. Dne 6. t. m. so nam zvonovi oznanili žalostno vest, da je obče znani in priljubljeni g. Tašler Rupert, delovodja na državnem rudniku in poveljnik gasilske čete, po dolgotrajni ter mukopolni bolezni se za vedno ločil od nas. Kako priljubljen je bil med delavci in med občani, je pričal njegov pogreb, ki se je

vršil 8. t. m. ob treh popoldne, katerega se je k ljub slabemu vremenu udeležila ogromna množica, kakor tudi gasilci skoraj vseh čet šaleške doline (s praporom iz Družmirja), da mu še izkažejo zadnjo čast. Pred odhodom od doma mu je zapel moški pevski zbor »Vigred« in rudniška godba je zaigrala žalostinke. Domači gosp. župnik Veiss Matej je vodil spreved ob asistenti štirih gg. duhovnikov v župno cerkev, kjer je g. dekan Potokar Gregor iz Smartna pri Velenju se v ganljivih besedah poslovil od pokojnega, nakar je krenil spreved na pokopališče. Ob odprtem grobu se je še poslovil od njega njegov prijatelj g. Bezjak Jožef, župnik v Zrečah, g. ing. Trobej Slavko, strojni upravnik rudnika, ter g. ing. Burnik Lad., jamski upravnik Istotam. Pevski zbor mu je še zapel nagrobno,



Ogljene ščetke

Dobavlja najhitreje za vse vrste električnih strojev in aparatov

Domača tvrdka

IVAN PASPA I SINOV

Zagreb I. Pretinac 60.

godba je zaigrala ter gasilski rog je še zadnjič tužno zapel in nad grobom se je še v poslednji pozdrav razplapolal gasilski prapor. Za dragim možem in očetom žalujejo žena in trije neprekrbljeni otroci. Naj mu bo večni Bog milostljiv sodnik in plačnik! Žalujemo družini naše sožalje!

DRUŠTVENE VESTI

Sv. Rupert v Slov. goricah. Prosvetno društvo »Slomšekov tabor« pri Sv. Rupertu v Slov. gor. ima v nedeljo 18. oktobra slovesno blagoslovitev novega društvenega doma s sledečim sporedom: Na predvečer 17. oktobra bakljada z godbo. Ob devetih sprejem gostov. Ob pol desetih slovesna služba božja. Po službi božji bo spreved k novozgrajenemu domu. Potem blagoslov doma po g. dekanu. Sledijo razni govori in posvetitev vsah članov društva presv. Srcu Jezusovemu. Popoldne ob pol treh večernice. Ob treh simbolične vaje fantov, deklet in otrok. Potem igra »Podrti križ«. Ker je društveni dom postavljen z žrtvami vseh Ruperčanov, vabimo vse okoličane in domačine, da se proslave v obilnem številu udeležijo. Sodeluje godba od Sv. Trojice. Vabi odbor!

Sv. Andraž pri Velenju. Katoliško prosvetno

društvo v št. Andražu ponovi v nedeljo 18. t. m. lepo igro »Vrnitev«. Igra je vzeta iz povojne dobe in je jako zanimiva. Ker je to zadnja prireditev v letošnjem letu, vabi prijatelji utrudno vabljeni!

Slovenci v Zagrebu. V nedeljo 4. oktobra je bilo veliko vrvenje Slovencev v Zagrebu. Dopoldne ob pol 11 so napravili »Trboveljski slavčki« koncert, ki se ga pa Rokovci nismo mogli udeležiti, ker smo bili tedaj pri sv. maši. Ob pol 3 je g. De Cecco pripeljal v Zagreb 45 romarjev iz Rajhenburga. Imeli so k sreči lep sončen dan in so si lahko ogledali mesto. Ob 4 pa je Slomškovo prosvetno društvo priredilo v Jeronimski dvorani »Slomškovo proslavo«. Mešani zbor je zapel lepo pesem, nato je sledil govor o Slomšku in njegovem pomenu za današnji čas, na kar je dramatični odsek nastopil s pretresljivo Medvedovo igro »Stari in mladi«, ki biča nevhvaležnost otrok do staršev. Igra je bila skrbno pripravljena in smo zopet gledali stare in preizkušene igralce. Bilo pa je tudi nekaj novih. Tako je lepo potekla prva prireditev to jesen in upamo, da se spet kmalu vidimo v Jeronimski dvorani. Tudi če bo lep dan, ga žrtvujte za dobro stvar!

DOPISI

Sele-Vrhe pri Slovenjgradcu. V našem kraju — bodoči novi občini Stari trg — smo imeli precejšen volivni boj. Ker pa listi JNS in Mačkova nista mogli dobiti predstavnikov, sta zgineili z ok-

tobrskim snegom. Postavili pa smo listo od ljudstva izbrane JRZ, katere nosilec je g. Slennik Simon, pošteni, nečastihlepen, ki bo delal res v blagor ljudstva. Svoje zaupanje mu bomo izkazali 25. oktobra, ko bomo šli vsi kmetje in delavci na volišče.

Sv. Anton na Pohorju. Naš kraj si je treba ogledati, toda ne sedaj, ko imamo dober meter snega, po gozdovih pa vse polno »slavolokov« iz

brez napovedi, kakor se je vojna med Italijo in Abesinijo. Sicer pa je tudi Japonska leta 1904. navallila na Rusijo, ne da bi ji bila napovedala vojno. Prišlo bo do splošne mobilizacije narodov in se bodo celi narodi borili proti narodom. Anglež Wright pa pravi v svoji knjigi, da bo Nemčija l. 1938 že do zob oborožena in da bo napadla češko-slovaško. Nemški poslanik bo izročil ultimatum češkoslovaški vladi v zadevi dozdevne zarote proti Hitlerju in bo zahteval, da izžene vse komuniste in izroči Nemčiji politične begunce. Več sto nemških letal bo navalilo na Prago in po junaškem odporu se bodo morala češkoslovaška letala umakniti veliki premoči, nemška letala bodo

»Ravnjak ti ne verjame nič. Na naju oba je jezen.«

Urška je nekoliko premišljala in dejala:

»K Pavli pojdem in ji povem. Njej je najprej treba povedati.«

»Pavle ne najdeš.«

»Pri Jerci bom izvedela, kje je.«

»Ob ponedeljkih je Jerca vedno na poti v mesto.«

»Za njo bom šla, dokler je ne najdem. Jerca mi bo že znala svetovati.«

Urška se ni dala pregovoriti. Šla je gor v kamro in se nedelno oblekla. Ko je spet prišla dol v hišo, je rekla ciganu:

»Počakati moraš, da se vrnem. Morda bo Jerca hotela s tebo govoriti.«

»Ne umaknem se prej, dokler je Osojnik ne skupi.« je obljubil cigan in znova mu je vzplamtela misel na maščevanje. »Ne bom nehal: ta zverina mora v kraj.«

Žena je možu naročila to in ono, potem jo je mahnila po najkrajši poti proti št. Ožboltu.

Služajno je bila Jerca to jutro še doma. Pripravljala si je koš, da bi drugi dan na vse zgodaj šla po svojih potih. Ko je Urška pokukala skozi vrata, se je Jerca zaničljivo nakremžila in osorno vprašala:

»No, ali imaš kaj zame?«

»Ne... Za Pavlo bi imela nekaj,« je zajecjela Urška. »Povej mi, kje bi jo našla!«

»Pavle ni tu. Pavla noče o Bistrici nič več kaj čuti.«

»Moj Bog! Ta reč pa je od sile važna... in mudi se, mudi... Ali naj jo tebi povem, Jerca? Pametna si in boš znala kaj svetovati.«

»Pa povej, če hočeš! Na kratko! Za čenče nimam časa.«

Urška je sedla na stol, nekaj kratki je požrla slino in potem jela v eni sapi pripovedovati, kaj vse je čula od cigana. Jerci so se oči razširile, brada ji je jela drgetati, ustnice si je grizla.

Ko je Urška svoje povečala, Jerca še dolgo ni našla besede, potem pa je rekla bolj zase kakor Urški:

»Verjamem... vse verjamem... Silvestra ni kaj prida, nikoli ga ni bilo kaj prida... Osojniku pa nikoli nisem prav zaupala. Njegove oči, te oči! Poznam tak pogled, da!... Zdaj pa se mi je še nekaj drugega tudi razjasnilo.«

»Kaj pa? Ali že kaj veš? Povej mi, povej!« je silila Urška.

»Tolikokrat sem premišljevala, komu neki je Pavla tako podobna. Zdaj mi je jasno... Pavla je vsa kakor njena mati... Tudi Lucija je bila lepa. Osojčki Jurij jo je v Celju spoznal; tam je njen oče imel menda neko dalmatinsko klet. Lucija je imela prav tako temno polt in črne oči in take črne, kodrave lase.«

polomljenega drevja, marveč poleti, ko živimo pristno planinsko življenje. Planinci navadno se jejo in sadijo bolj zgodaj ali bolj pozno nego dolinci; zato pa je tudi pospravljanje poljskih pridelkov večidel bolj pozno. In res: krompir je še skoro ves zunaj, repa seveda tudi. Z ajdo ne bo nič, ker je vsa pod snegom — uničena. Ravno tako tudi povrtnina. Samo turisti in slični izletniki lahko pojejo tu gori: »Na planinci lušno biti«, ker ne vedo, kako težko je življenje tu na planinah. Da nas tudi različne krize grizejo in tepejo, ne maram razlagati, ker itak nič ne pomaga. Čudno je le, da nas obiskujejo tudi brezposelni. Menda mislijo, da mi nekeje na Mali Kopi zlato kopljejo ter ga šmuglamo — v Ameriko. — Na volitve se pripravljamo. Naš županski kandidat g. Anton Kralj ima sicer svoj »tron« v Vuhredu, toda pri novi občinski upravi upamo tudi Antončani imeti večjo besedo nego smo jo imeli dosedaj, ko smo bili popolnoma pod oblastjo dveh, treh Vuhrečanov. Ti naj gredo v pokoj! Namesto njih pa naj zakraljujejo mlajše moči, ki si jih bo izbralo delovno ljudstvo, to so kmetje, kočarji, žagarji, drvarji, ki bodo tudi imeli svoje zastopnike v novi občinski upravi. Zato si zapomnite ta-le bojni klic: 25. oktobra vsi za listo Antona Kralja, oziroma za JRZ-stranko, ker le od te imamo kaj upati v teh hudih časih. Dr. Anton Korošec je naš voditelj — drug pa nobeden!

Sv. Barbara v Slov. goricah. V tukajšnji občini Koreni bomo imeli v nedeljo 25. oktobra občinske volitve. Lista JRZ z nosilcem županom g. Krajnik je že potrjena, na njej kandidirajo naši najboljši možje, dobri gospodarji, obrtniki, mali posestniki in zadržani delavci. To je v resnici prava ljudska lista, njen program je, znižati občinske doklade, izboljšati naše ceste itd. Da pa bo malo političnega smeha, za to bo skrbela JNS, to je, zanj bodo poskrbeli naši demokrati in mačkovi, kateri v potu svojega obraza lovijo podpis. Nosilec je neki penzionist v Zimici. Da bo pa ta lista malo bolj nobel, jim pomaga neki nemški advokat. Glavni njihov program je boj proti stranki slovenskega ljudstva. Za vse poštene katoliške volivce izbira ne bo težila, volili bomo listo JRZ z nosilcem Krajnikom in s tem podprli našega voditelja dr. Antona Korošca, ki je popravil hude razmere v državi in znižal polovico dolga kmečkim dolžnikom.

Sv. Jurij v Slov. goricah. Gospodarstvo JNSarske občinske uprave. Pri prevzemu občinskih poslov so našli možje začasne sedanje uprave v blagajni celih 30 par — beri in reci: trideset čistih par! Nastane vprašanje, kako je bilo mogoče prejšnjemu režimu tako temeljito izprazniti občinsko blagajno in ostane še vrhutega pri posa-

meznikih tisočev dinarjev dolga? Pravijo, da ni bilo doklad. Kaj pa pravi revizijsko poročilo? Te le zneske nam odkriva: Brglez je dobil, oziroma si zaračunal Din 3275.50, in sicer za prevoz kornice in občinskih revežev. Pelc je dobil Din 6125. Tretji mož, Eder, je dobil Din 1215 zopet za oskrbo in prevažanje občinskih revežev. To so glavni med dobavitelji. Zakaj se ni za te razne občinske zadeve napravila licitacija in bi se gotovo našli cenejši ponudniki in bi lahko ostal marsikateri jurček v blagajni občine »Jurovski dol«. Vrhutega je pa občina dolžna še raznim posameznikom lepe in težke tisočake. Samo dvema ni nič več dolžna: predsedniku Brglezu in tajniku, ki sta si dala pravočasno izplačati svoje prispevke. Prihodnjik bomo osvetlili šolski račun, ko bomo prinesli lepe reči na dan!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Dne 21. septembra se je poročila prednica dekleške Mar. družbe, Marija Fišer, vzorna, narodno zavedna, za vse dobro vnetja kmečka mladenka, s kmečkim mladeničem Janezom Dornikom. Na veseli gostiji je dobila podružnica »Slovenske Straže« 25 članov in članic, ki so takoj vplačali udmino. Tako je pravi Vsaka gostija naj kaj »tori za javni blagor. Novoporočencema pa naj Bog bogato blagosilja! — Ustanovni občni zbor podružnice »Slov. Straže« za lenarško dekanijo v nedeljo 27. septembra se je kljub neugodnemu vremenu veličastno izvršil. Prišli smo ga s himno »Lepa naša domovina«. Ljubek je bil otroški zbor, ki je zapel pesmici: »Koga ljubim« in »Slovenska zemlja« ter deklamiral zborni deklamacijo: »Jezik rodni«. Slavnostno besedo je govoril mesto zadržanega predsednika glavnega odbora, prof. dr. Sušnika, g. dekan Gomilšek, ki je pojasnil, da bo novo društvo vestno na straži, da ne bo trpel škode naš slovenski jezik, ne naša slovenska posest, ne naši narodni običaji ob slovenski meji in bo delovalo na to, da bo naše ljudstvo odlično narodno zavedno pa tudi iskreno vdano lepi naši državi Jugoslaviji. V imenu glavnega društva je zbor pozdravil njegov tajnik g. Vreča, rojak iz Negove. Mešani zbor je zapel navdušeno »Pesem Slov. Straže«, po razloženih pravilih pa še udarno »Obmejno budnico«. Izvoljeni odbor zastopa vse župnije dekanije. Dekleta gospodinjke šole zapoje pesem »Slovenka sem«. Spomnili smo se tudi največjega delavca za jezik slovenski in slovensko zemljo, škofa Slomška. Zbor pa smo zaključili s petjem slovenske državne himne »Bože pravde«. Zunaj je lil dež, a srca naša so bila polna navdušenja za cilje novega društva. — Gospodinjka nadaljevalna šola se je pričela pod vodstvom dveh uč. šolskih sester, s. Vitoslave in s. Sikste, 22. septembra. Obiskuje jo z velikim veseljem 15

deklet, sedem iz benediške, pet iz negovske, dve iz lenarške in ena iz trojiške župnije. Ta šola je neprecenljiva dobrota za naša dekleta. — Občino Sv. Benedikt za bivše občine Sv. Benedikt, Drvnjo, Ihovo, Sv. Tri Kralje in Trotkovo, je notranji minister dovolil. Da smo jo pred tremi leti izgubili, je bridka zasluga nekaterih neslavnih mož našega okraja. — Sneg nam je po sadovnjakih in gozdovih napravil veliko škodo. Koliko mladih dreves je popolnoma uničil! Tako ranega snega ne pomnijo najstarejši ljudje. — V nedeljo 18. oktobra se snidejo v cerkvi Sv. Treh kraljev člani Srca Jezusovemu posvečenih družin iz domače in sosednjih župnij, da se udeležijo skupnega sv. obhajila in ponove posvetitev. Na svidenje v velikem številu! Na razpolago bodo trije spovedniki. — Na mariborski sadni sejmi je naša sadjarska podružnica poslala 102 zaboja jabolk in hrušek. Precej naših sadjarjev si ga je ogledalo. Ni jim bilo žal pota v Maribor.

Bukovci. Požar je uničil gospodarsko poslopje, novo z opeko krito, posestniku Francu Petroviču. Požar je nastal na nepojasnjen način 2. t. m., ko so bili domači v branju v Halozah. Vsa zahvala gre hitro dospelim domačim gasilcem, da se požar ni razširil na sosedna poslopja, s slamo krita. V tem slučaju bi bili prizadeti še trije posestniki ter tudi domača stara stanovanjska hiša, katere je bila postavljena l. 1801 in je še sedaj v dobrem stanju. Hiša je prej nosila št. 1, sedaj pa 110. Je torej prva stavba bivše občine Bukovci, v kateri je stanoval za časa tlake za graščino Borl nekak logar, kar se razvidi iz še sedaj tamkaj se nahajajočih pisem s podpisi grofa Herbersteina. Požar je napravil po sedanjih nizkih cenah posestniku škode za 15.000 Din, a zavarovalnina je zelo majhna. Upati je na kako pomoč v materijalu od strani občanov. Bog daj, da bi ta prvi požar bil tudi zadnji v mirni vasi 21. posestnikov.

Ljutomer. Občinske volitve stojijo v ospredju vsega zanimanja, v mestu in okolici. Veselimo se jih, ker pomenijo letošnje občinske volitve obracun s krivico in goljufijo, ko so nam zavezali usta, z bajoneti hodili za nami in z grožnjami vlačili ljudi na volišča in za naše kandidate oddate glasove kratkomalo sebi prištel. Letos bo drugače. Svobodno smo si izbrali svoje zastopnike za bodoči občinski odbor, svobodno jih bomo volili, brez bojazni goljufije, ker bodo v volivni komisiji pravični naši možje. Nobenega dvoma ni, da se bo tudi naša župnija, združena v občini Ljutomer-okolica, kot ogromna večina vseh dosedanjih ob-

»Ali ni bilo več otrok?«

»Ne. Lucija je pri prvem umrla — in ta prvi je bilo prav to dekle. Od tedaj je Jurij jel bohati, in ko ga je še tista nesreča z otrokom zadela, je tako shujal, da je čez pol leta umrl. Tedaj je prišel Žagar na Osoje.«

»Kateri Žagar?«

»Martin, Jurijev brat, ta, ki je zdaj Osojnik. Prej je imel tisto žago v Spodnji Bistrici. Ali ničesar ne veš?«

»Takrat sem bila še čisto mlada in sem služila še na Suhi.«

Ko je Jerca molčala, se je čez nekoliko časa oglasila Urška:

»Jerca, pojutrišnjem vzame Ravnjak Osojnikovo Lenčko. To se ne sme zgoditi, povedati mu je treba. Zdaj bi lahko vzel Pavlo; zdaj nič ni več na poti.«

»Nehaj mi, nehaj s tem izvoljenim Ravnjakom!« se je razvnela Jerca. »Pavla noče o njem nič več slišati. Kakor je on bil njej nasproti, ne, kaj takega človek nikoli ne pozabi.«

»Meni pa se smili. Če ženitve z Osojško ne prečimo, bo vse življenje nesrečen. Osojnikova sramota bo zadela tudi njega.«

»Prav bi mu bilo, cincežu šlevaštemu! ... Edino zaradi njegovega očeta in matere v grobu tega ne smemo pustiti. Ta dva sta bila prava človeka.«

Jerca se je zatopila v svoje misli. Iznenada se

ji je obraz razvedril in videti je bilo, da se je odločila. Dvignila je glavo in rekla:

»Pojdi zdaj domov in prepusti vso zadevo meni!«

»Ali nam ni treba več kaj storiti?« je vprašala Urška.

»Nič! Samo jezik držite za zobmi in ne povejte nikomur ničesar, dokler se ne vrnem! Povej to tudi svojemu klopotcu, Cencu, da ne bo spet kaj narobe znil! Bom že pravi čas prišla. Če sami kaj napravite, mi boste vse zavozili.«

Spremila je Urško do praga, se hitro spreoblekla in odhitela k Dvorniku. Tu si je najela voz in jadrno velela proti postaji. Koš je ostal doma. — Dvornik si je zaman belil glavo, kam neki se je Jerci nocoj tako mudilo.

XIII.

Drugo jutro so orožniki preiskali vso okolico, da bi prijeli potepuha, ki je baje Osojnika napadel. Tudi k čevljarju Cencu so prišli vpraševati. Cigan je slutil nevarnost in je še pravi čas izginil. Cenc in Urška nista o njem nič povedala.

Ko je prišel Ravnjak na Osojnika gledat, se je ta ustrašil in ga hitel vpraševati:

»Ali so razbojnika našli? Ali se kaj ve o njem?«

»Ne duha ne sluha. Gotovo jo je že pobrisal bogve kam. Žal mi je, da se je moralo to zdaj tik pred ženitvijo zgoditi.«

(Dalje sledi.)

uničila večji del Prage. Nemčija bo zasedla Českoslovaško, še preden ji bosta prihiteli na pomoč Rusija in Francija. Nemčija bo zahtevala Šveški prekop in Gibraltar.

Kratki valovi proti knježetu piku.

Kakor vemo, uporabljajo zdravniki kačji strup proti nekaterim živčnim boleznim. Tudi sicer je kačji strup dokaj iskano zdravilo v medicini. Zdaj pa poročajo iz Pariza o zanimivih poskusih, ki so jih delali v tamošnjem Pasteurjevem zavodu s kratkimi valovi. Poskušali so namreč, čil se dajo kratki valovi uporabiti za zdravljenje kačjega pika. Kakor poročajo, so ti poskusi do cela uspeli.